

heder for at sikre de landskabelige og rekreative hensyn.

Det må på denne baggrund konkluderes, at de merudgifter, som lovforslaget betyder på kort sigt, vil blive mere end modsvaret af væsentlige samfundsmæssige fordele på lidt længere sigt.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1.

Til § 1.

Bestemmelsen angiver, hvilke råstoffer loven finder anvendelse på, idet dog kun de praktisk mest betydningsfulde er særligt nævnt.

Loven omfatter ikke de råstofforekomster, der er omfattet af undergrundsloven (lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i Kongeriget Danmarks undergrund). Undergrundsloven gælder for de råstoffer, der ikke har været privatøkonomisk udnyttet her i landet før den 23. februar 1932, såsom olie, naturgas, salt m. v. Uanset at vand kan betegnes som et råstof i jorden, er det ikke omfattet af lovforslaget, men af vandforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 524 af 26. september 1973).

I forhold til § 1 i 1972-loven foreslås nogle ændringer:

Muld har efter den hidtidige opfattelse ikke været omfattet af 1972-loven, idet man antog, at muld ikke var genstand for erhvervsmæssig indvinding. Det har imidlertid vist sig, at muld i visse tilfælde indvindes med henblik på videresalg, og at der er et behov for en nærmere regulering heraf. Muld er derfor medtaget i forslaget.

Det må forventes, at tilladelse i almindelighed ikke vil blive givet til bortsalg af muld, i hvert fald ikke på landbrugsejendomme, hvor dyrkningsværdien vil blive væsentligt forringet. I forbindelse med udstedelsen af en tilladelse til indvinding af råstoffer vil der blive taget konkret stilling til, om mulden skal lægges i depot med henblik på efterbehandling af arealet efter indvindingens ophør, eller om den eventuelt må bortsælges.

Almindeligt *jordfyld* har efter den hidtidige opfattelse ikke været omfattet af 1972-loven på grund af ordene »ligende særlige forekomster«. Da et af lovens formål er at sikre, at der sker en efterbehandling af indvindingsstederne, og da det er umuligt at sondre mellem forekomster, der er rene eller forekommer i blandinger, er fyld omfattet af lovforslaget. I lovteksten er ordet »særlige« derfor udgået.

Fyld, der er fremkommet som følge af udgrav-

ninger, der direkte er en forudsætning for et bygge- og anlægsprojekts udførelse, er dog ikke omfattet af loven, da der ikke er tale om en indvinding, og da en efterbehandling af udgravningsstederne er en del af projektets udførelse.

Med hensyn til lovforslagets *geografiske område* bemærkes følgende: 1972-loven gælder for indvinding af råstoffer i jorden, på havbunden og i dens undergrund på søterritoriet. Kontinentalsokkel-loven gælder for indvinding af råstoffer på og i havbunden på den danske del af kontinentalsoklen.

I lovforslaget findes bestemmelserne om *indvinding* af forekomster i jorden, incl. søer og åer, i kapitel 3 og om indvinding af forekomster på søterritoriet i kapitel 4. Bestemmelserne om indvinding på kontinentalsoklen findes fortsat i kontinentalsokkelloven, jfr. ovenfor de almindelige bemærkninger.

Grænsen mellem land og hav er i denne forbindelse højeste daglig vande (*dagligvandslinien*).

Søterritoriet regnes fra dagligvandslinien ud til en afstand af 3 sømil – eller til grænsen for et fremmed lands søterritorium inden for denne afstand.

Danmarks del af *kontinentalsoklen* er fastlagt ved konventionen af 1958 om den kontinentale sokkel og strækker sig ifølge artikel 1 fra søterritoriets ydre grænse indtil en dybe af 200 m, eller uden for denne grænse så langt havdybden tillader udnyttelse af områdets naturforekomster.

Til § 2.

Formålsbestemmelsen er i forhold til 1972-lovens § 1, stk. 2, udvidet med nr. 2. Nr. 1 er omformuleret i forhold til 1972-lovens § 1, stk. 2, nr. 1, og de samfundsmæssige hensyn, der skal vurderes i de enkelte sager, er nævnt i en særlig paragraf, forslagens § 3. Nr. 3 svarer til den gældende § 1, stk. 2, nr. 1.

Nr. 1.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger er et af hovedpunkterne i råstofreformen indførelsen af en planlægningsbestemmelse, som kan give myndighederne mulighed for et indseende med og en samfundsmæssig styring af råstofindvindingen. Baggrunden herfor er, at man ligesom på energiområdet udnytter ressourcer, som er begrænsede, og som kan bruges op. I nr. 1 er det i overensstemmelse hermed understreget, at råstofudnyttelsen skal ske efter en samlet planlægning med henblik på at sikre hele landets forsyning med råstoffer bedst muligt.